

גמ"ר 2505/06-13 - מדינת ישראל נגד סامي קודס'

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

16 פברואר 2015

גמ"ר 2505-06-13 מדינת ישראל נ' קודס'

כב' הש' ר. איזנברג

המאשימה:
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד דMRI אביב

נ ג ד
הנאשמים:
سامי קודס'
ע"י ב"כ עו"ד אשר גיא

גמר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הכוחות בביצוע עבירות של נהוגת רכב במצב של שכנות, סטייה מנתיב נסיעה וגרימת מוות ברשלנות של המנוח דאהר עלא ז"ל, בן 21 במוותו.

הנאשם כפר באחריותו לגרימת התאונה, ולאחר ניהול הכוחות מצא בית המשפט כי רשלנותו היא אשר הובילה להתרחשות התאונה הקשה.

שני הצדדים לתק טענו בפני לעונש תוק הבאת ראיות לעונש במחזקות לשיטם את עמדתם העונשית.

גם שירות המבחן למבחן הגיש תסוקיר ביחס לנאשם בתיק זה ואילו משפחת המנוח הגישה לבית המשפט מכתב מרגש אותו כתבו מתוך כאבם העמוק הנובע מאבדן היקר להם מכל.

מלאכת גזירת הדין בתיקים בהם מושיעים נאשמים בביצוע עבירה של גרימת מוות ברשלנות מלאכה מורכבת היא.

אין מדובר בעבירה שלצדיה כוונה של מבצעה לגרום למותו של אחר, אין בה גם את היסוד הנפשי הקיים בעבירה של הריגה.

החוoba להעניש את המושיע בעבירה מסווג זה נובעת מחריגתו של המושיע מרף ההתנהגות המצופה מכל נהג אחר מן היישוב בוגעני. מידת החrigga מרף ההתנהגות המצופה היא העומדת בסיס השיקול ממנו יוצר בסופו של תהליך העונש הרואו.

מתמחם הענישה בעבירה של גרים מות ברשנות טרם נקבע כהלה ע"י בית המשפט העליון, אך בהתאם לענישה הנגזרת בפועל ביחס לתקיים מסווג זה ניתן לקבוע כי מתמחם זה נע בין 6 חודשים ועד 24 חודשים מסר בפועל כאשר תנوعת בית המשפט בתחום נסיבות ספציפיות של מקרה נתון וישום העקרונות אשר נקבעו בתיקון 113 של חוק העונשין, תשל"ז-1977.

ביחס לרכיב הפסילה בפועל נע המתמחם הנווה בין 5 שנים פסילה בפועל ועד 15 שנים פסילה כאשר גם כאן ההחלטה ביחס לתקופה הסופית היא תלויה נסיבות ספציפיות תוך ניחוש עיקרון ההלימה, שיקול שיקום, ושיקולים נוספים כפי שבאו לידי ביטוי בתיקון 113 הנ"ל אשר קבע את הבניית שיקול הדעת בענישה.

מלבד רף הרשנות שיבחן לצורך התנועה בתחום מתמחם הענישה, יש לשקל את תוכאות התאונה, עברו התעבורתי או הפלילי (אם קיימ) של הנהג המורשע, ותק נהיגתו, שאלת נטילת האחריות מצד המורשע ונסיבות אישיות חריגות שלו (אם קיימות כאלה).

רק לאחרונה ביום 26.2.14 החליט הרכב של שלושה שופטים בבית המשפט המחוזי באר-שבע על הענישה הרואינה בענינו של נאשם אשר הורשע בגין מותם ברשנות של שני בני אדם עקב סטייה מנתיב וללא עבירה נלוית של נהיגה במצב שכרות.

בית המשפט המחוזי קבע בפרשה זו (ע"פ 13-08-34988 סרג'י מצוק נגד מדינת ישראל (מחוזי ב"ש), את הדברים הבאים:

"**המערער, ליד 1970**, הורשע בביבמ"ש השלום לתעבורה בבא"ר שבע (לאחר ניהול הוכחות) בגין מותם ברשנות של שני נסעים שנסעו עמו במכוניתו (לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה) וזאת מתוך סטייה בנתיב נסיעתו (UBEIRA LEPI TAKNA 40 (א) לתקנות התעבורה).

דיןנו נגזר לו - 20 חודשים מסר, פסילה מנהיגת לו - 10 שנים, מסר על תנאי וקנס בסך 3,000 נק. "

"**עפ"י מבחני הענישה שנקבעו -** ברי הוא כי אין לאמץ בענינו של המערער את המלצת שירות המבחן להסתפק בעונש מסר שירות בעבודות שירות.

תוכאה שכזו תהיה בלתי מאוזנת בעלייל.

מайдן רמת הענישה המתבקשת בענינו של המערער איננה במרום הסקלה של מתמחם הענישה המקביל לעבירות אלה.

עjon בפסקין דין של ביהם"ש העליון ושל בתי המשפט המחוזיים מעלה כי רמת הענישה נעה בעבירות בנسبות מעין אלו במנעד שבין 10 חודשים ל- 22 חודשים מסר, כאשר המשתנים העיקריים העיקריים הינם ברמת הרשנות בנסיבותו של הנאשם ובנסיבות המעשים.

בشكلול כל נסיבות העניין שבפניו, אציע לחברי לモות כי נקל בתקופת המאסר בפועל שהוטלה על המערער ונעמיד עונש זה לתקופה של 15 חודשים תחת העונש של 20 חודשים שנקבע בגזר הדין קמא"

בע"פ 783/07 חאלד עתאה נגד מדינת ישראל (להלן - פרשת עתאה), נקבעו ביום 23.9.07, בהרכב של שלושה שופטים של בית המשפט העליון הדברים הבאים:

"**בהתreffתנו לא ראיינו לשנות מן המדיניות הבסיסית שנקבעה באופן עקבי בבית משפט זה, בעבירות חמורות של גרים מות ברשלנות, הגוררות מאסר בפועל (אילו הייתה הרשות בהריגה היה כמובן המאסר צפוי להיות ממושך בהרבה). דבר זה הולם את עבירות המערער ואת התוצאה הקשה לה הביאו; ראו רע"פ 2842/96 חולון נ' מדינת ישראל (1996) (לא פורסם). לא למותר לצין כי לעיתים הענישה חמורה ממשמעות מה שגזר בעניינו גם בעבירות גרים מות; ראו ע"פ 7434/04 חוסאםabo אלקיים נ' מדינת ישראל (2005) (לא פורסם), בו נדחה ערעור על 30 חודשים מאסר בגין גרים מות ברשלנות בתאונת דרכים.**"

ואכן בע"פ 7434/04 חוסאםabo אלקיים נגד מדינת ישראל, (פורסם במאגר נבו) נקבעו על ידי בית המשפט העליון הדברים הבאים:

"**ריבוי עבירות התעבורה והקטל בככישים מחיב מדיניות ענישה חמירה זו את על מנת להילחם בנגעה של תאונות הדרכים אשר גובה קורבות רבים מזה זמן רב בככישיה הארץ.**

העונש שהוטל על המערער מażן את שיקולי הענישה הרואים במקרה שלפניו והולם את הנסיבות. מכל מקום איןנו חורג לחומרה במידה המצדיקה התעבortiono."

במקרה זה מדובר היה בנהג משאית אשר כתוצאה מנסיעה במהירות מופרזת סטה עם משאיתו תוך כדי עקיפה לצד הדר, התהפר, ונסע לצד נהרג בתאונת. הנאשם היה נהג חדש.

על הנאשם במקרה זה הוטלו 30 חודשים מאסר בפועל ובית המשפט העליון בהרכב של שלושה שופטים אישר את העונש כפי שצווטט לעיל.

בשנים האחרונות ניכרת מגמה עקבית של החמרה בענישה ביחס לעבריini תנוצה.

בתי משפט שלום לתעבורה גוזרים במסגרת המתחם שהוצע לעיל עוני מאסר בפועל ביחס לעבירות של גרים מות ברשלנות. רק במקרים חריגים ומיוחדים מאושרת ענישה הכללת ריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

הכלל בעבר לפיו רוב הקיימים מסווג זה הסתיימו בענישה הכללת ריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות, הפר חריג ונדר

רק במקרים הכלולים נסיבות חריגות מדוע של רשלנות מזערית או מצב נפשי חריג או בראותי חריג מדוע של נאשIASR אישר בית המשפט רצוי מסר בדרך של עבודות שירות כאשר מסוימים תיק בהרשעה הכוללת גרים מותם ברשלנות במהלך תאונת קל וחומר כאשר אירע זה היה אגב נהיגה במצב של שכרות.

בע"פ 6544/07 נזאר גראמנאת נגד מדינת ישראל, (פורסם במfinger נבו), דין בית המשפט העליון בהחלטה של בית המשפט המוחזק בניצת אשר החליט לשלווח למסר בפועל ב-30 חודשים את מי שהורשע בגרימת מותו של רוכב אופניים עקב סטייה מנתיב נסיעה.

הדעתות נחלקו בתיק זה בבית המשפט העליון:

בעוד כבוד השופט לוי סבר כי נוכח מידת הרשלנות המדובר בעונש חמוץ אך ראוי, סברו כבוד השופטים ג'ובראן ופגמן אחרת וכך קבעו ההלכה - **"כל נקוט בידיינו כי בבוא בית המשפט להטיל עונש על נאשם, ביעוד כאשר מחלוקת הוא על העלאת רף העונשה מתוך רצון להגביר הרתעה, עליו להתחשב גם בעיקרון חדירות העונשה. אمنם עיקירון זה איננו חזות הכל ולעתים הוא עשוי אף להתכווף לנוכח/Shikolim שונים כגון צורך השעה להגביר מאבק משפטי כנגד עבירות שונות.... עוד יתכן ולעתים מציאות קיצונית, וממציאות הקטל בכבישים יכול להחלה בהחלטת להיחשב ככך, עשוי להצדיק סטייה חרדה מדיניות העונשה הנוגנת, כל מקרה למינו ולנסיבותו"** לעומת זאת השופט ג'ובראן הctriff כב' השופט פוגמן והעונש שגורר בית המשפט המוחזק הופחת ל-18 חודשים מסר בפועל.

ההחלטה זו ניתנה לאחר שבית המשפט העליון קבע הלהקה אחרת בפרשת כחלון לפיה -

**"הקטל הנורא בכביש הארץ מחייב אותנו להקשوت את לבנו ולנהוג עם עבריינים ככל במידת הדין
במידת הרחמים. משמעות הדברים היא, שיש להעלות את רמת העונשה בכיוון העונשים המרובעים בחוק, תוך הפקחת המשקל היחסי של הנسبות האישיות"**

בע"פ 2842/96 ויקטור כחלון נ. מדינת ישראל, תקדים - עליון 96 (2) עמ' 481:

אשר על כן, מורה בית המשפט העליון על שילוב של החמרה בעונשה לכיוון הרף העליון של העונשה העומד בגרימת מוות ברשלנות על 3 שנים מסר, אך בבד מורה בית המשפט העליון לערכאות הבסיס שלא לzonoh את כלל חדירות העונשה ולהמשיך לבחון כל מקרה לגופו.

בע"פ 2365/07 אמר דוד פרץ נגד מדינת ישראל דין בית המשפט העליון בעניינו של נהג אשר סטה מנתיב נסיעתו בעת נהג ברכב פרטי וכותצא מסטייה זו פגע רכבו בעמוד תאורה, עבר לנטיב הנגדי ונחסמה דרכו של רוכב אופניים אשר פגע ומצא את מותו באירוע זה.

אף שהנאשם היה קטין ביום האירוע, נורטטיבי לחלוtin ולא כל עבר תעבורתי ממשמעותי, אף שהנאשם בעת מתן גזר הדין היה חיל בשירות סדיר אשר לקח אחריות מלאה על מעשיו והודה במינויו לו, אף שהנאשם סבל ממצב נפשי של פוטט טראומה והתאונה התרחשה במצב בו לאחר שפגע בעמוד נפתחו מולו כרויות אויר ורוק איז סטה לנטייב הנגדי - על אף כל האמור לעיל אישר בית המשפט העליון **עונש מאסר בפועל בן 9 חודשים** תוך שנקבע מפורשות על ידו -

"**מקרה זה, שאת האסון שהיה כרוך בו ניתן היה למנוע בנקל, הוא עדות מצמררת לתרומתו המכרעת של הגורם האנושי לקטל הנמשך בדרכיהם.** אותם נהגים דוגמת המערער שבפניינו, לו רק הקפידו לקיים את מצוותם של דיני התעבורה, ולא רק להלכה אלא גם למעשה, יכולו למנוע את מותם של רבים ואת פציעתם של רביםות אחרים הנושאים על גופם את פגעי התאונות שנימצאו, ולעיתים עד יומם האחרון עלי אדם. לפיכך, וגם אם הלב דואב על קליאתו של המערער, דואב הוא שבעתים על אובדן החים שגרם, ומכאן מסקנתנו כי **דיןו של העරעור להדחות**".

אשר על כן, תנועת הענישה במתחם הענישה בפרשה שבפני, ככל שהיא קשורה לקביעת תקופת המאסר ותקופת הפסילה בפועל של רישון הנהיגה, תנוע כפי שיוסבר להלן בהתאם לרף הרשלנות הספציפי בנסיבות הקונקרטיות בהן הורשע הנאשם ולאחר שיילקו בחשבון הקריטריונים אותו קבע החוק בתיקון 113 של חוק העונשין.

טרם תבחן שאלת הענישה על רקע נסיבותו הספציפיות של המקרה, ולאור כלל איחוד הענישה אליו הפנה בית המשפט העליון, אין אני יכול להתקדם בניתוח הנימוקים לגזר הדין לפני שאתייחס להחלטה חשובה אשר ניתנה לאחרונה ע"י בית המשפט המחוזי בבאר-שבע וכוכווני

לע"פ 10-12-23713 פיטר זילברמן נגד מדינת ישראל (להלן - פרשת זילברמן):

באפריל 2011 אישר בית המשפט המחוזי ענישה הכללת 15 חודשים מאסר בפועל לצד 10 שנות פסילה בפועל בגין למי שגרם ברשלנותו למותה של תינוקת כבת שנתיים בתאונה שנגירה עקב סטייה מנתיב נסיעה.

בדומה לנוטני המקרה בתיק זה, גם בפרשת זילברמן, סטה הנאשם שהוא אדם נורטטיבי לחלוtin, עם רכבו לנטייב הנגדי והתרחשה התנגשות עם רכב שהגיע בנסיעה בנתיב הנגדי.

כתוצאה מההתנגשות, מצאה את מותה תינוקת בת שנתיים אשר ישבה רתומה בספסל האחורי של הרכב ונפצעו נסעים אחרים.

אף שהנאשם נמצא אדם נורטטיבי לחלוtin, איש משפחה למופת, ללא כל עבר תעבורתי חריג או עבר פלילי מכל סוג, קבע בית המשפט המחוזי בדעת רוב של כב' השופטים צלקובניק ושפסר -

"העונש שהוטל על המערער אינו חריג מרף הענישה המקובל והנוהג במקרים דומים ועל כן, מצטרף אני לדעתו של חברי השופט צלקובניק, לפיה אין מקום להתערב בעונש שהוטל למי מבין מרכיביו"

בchaltea זו מיצב בית המשפט המחויז של באר-שבע את רף העונשה הראיי בתוך מתחם העונשה כאשר מדובר בנסיבות שהן דומות לפרשה שבפני כל שהדבר קשור לרף הרשלנות הסופי, ואסבירות דבריו בהרחבה בהמשך גזר הדין.

ומן הכלל אל הפרט -

רף הרשלנות הספציפי בפרשה זו -

הנאשם בתיק שבפניו נוגג רכב בשעת לילה בדרך העיר בראש שבע כאשר הוא שיכור כהגדתו בחוק. הנאשם נע בתיב אמצעי מבין שלושה בכיוון נסיעתו, כאשר משמאלו נתיב נסוף פנוי.

בהתאם לטענתו (אותה קיבל בית המשפט אפשרית, ولكن נקבעה כעובדת) נכנס כלב לנתייב נסיעתו, וכתוצאה לכך הגיב הנאשם בסטייה חדה שמאליה, חצה את הנתיב משמאלו, עלה על אי תנועה, התנגש בקובייה בטון בה הוצב עמוד תאורה, ובכך גרם למוותו של חברו אשר ישב במושב הנושא לצד).

ההגנה טענה לרף רשלנות נמוך הנובע מכניסת הכלב לנתייב הנסעה באופן פתאומי, אירע בלתי צפוי לשיטתה אלמלא התרחש לא הייתה נגרמת התאונה הקטלנית.

עוד טענה ההגנה כי רשלנות הלאורית של עיריית באר-שבע אשר הציבה עמודי תאורה בתוך גושי בטון על אי תנועה תחת שימוש ב"עמודים סלחניים" היא אשר תרמה (אם לא גרמה לשיטתה) לתוצאות הקטלנית בפרשה זו.

צירוף הנסיבות לעיל, מוביל, לטענת ההגנה, לרף רשלנות נמוך.

בחינת הנסיבות באופן כולל, מחיב בעניין קבלת חלקית בלבד של עמדת ההגנה:

נכון כי לטענות שהעלתה ההגנה ראוי משקל נכבד בקביעת רף הרשלנות.

בchaltea יתכן כי לו נסיבות האירוע היו מסתכוות בתיאור עליו הצביעה ההגנה, נוטה להיות לקל את עמדתה ביחס לרף רשלנות נמוך.

אולם, בפרשה זו הוכיחה המדינה כי עת נהג הנאשם ברכב בנסיבות שהעלתה ההגנה, היה הוא שיכור כהגדתו בחוק.

מצב של שכנות יוצר בהכרח חולשה במצבו הקוגניטיבי של אדם.

אף ש"כלל הדרך" הוביל בסופו של يوم להרשעת הנאשם בפרשה זו, לצורך קביעת רף הרשלנות, לחולוטן לא ניתן להתעלם מהחלטת הנאשם לנוכח הרכב כאשר הוא במצב קוגניטיבי מוחלט עקב שכנות בה היה נתון ובהתאם תחת השפעת אלכוהול.

מצבו של הנאשם כשיוך עת נוג ברכב "מקוז" את ההקלות להן טענת הגנה במופיע הכלב כאירוע פטאומי אשר חייב תגובה מהירה ובהחלטת העירייה להציב קוביות בטון תחת "עמודים שלחניים".

אדגש כי קבעתי ביחס לכינית הכלב לנטיב הנסיעה שאין מדובר מנטק רשלנות וכי תגובה הנאשם חייבת הייתה להיות מידתית ולא קיצונית כפי שהגב.

עוד נקבע כי התנהלות העירייה (גם אם הייתה רשלנית - מה שלא הוכח בפרשה זו) אינה התנהלות המנתקת את אחריות הנאשם מהתנהגותו הרשלנית ומגרימתו הישירה את התוצאה הקטלנית.

אני מחייב לך, למצוות התנהלותו של הנאשם בפרשה זו על רף רשלנות ביןוני עד גבואה.

לא ניתן לייחס למי שנוג ברכב במצב של שכנות רף רשלנות נמוך כאשר נהיגתו גרמה בסופו של יום לתוכאה קטלנית. על אף העובדה כי נהיגתו במצב שכנות אמורה להוביל את רף הרשלנות לחלקו העליון של המתחם, טענות הגנה ונימוקיה הובילו את רף הרשלנות הגבוה לכיוון מרכז "מנעד הרשלנות".

נסיבות המקהלה ככל שהוא קשורות להתנהגותו של הנאשם אשר הובילו להתרחשות התאונה מציבה את רף הענישה הנובע מרכיב זה בחלקו המרכזי ועד לעליון של מתחם הענישה.

התנהלותו של הנאשם על רקע הנסיבות שהציגו הגנה, אינה מובילה למסקנה מצדיקה חריגה מעבר לRFC העליון של המתחם אך תנודת תקופה המאסר ומשך הפסילה יהיו בחלקו המרכזי ועד לעליון של המתחם אשר הוצג לעיל.

עברו התעבורתי/פלילי של הנאשם על רקע ותק נהיגתו -

ה הנאשם נהוג משנת 2009 ולהובתו 5 הרשעות תעבורת קודומות.

מאחר והתאונה התרחשה בחודש ינואר 2013, היה הנאשם בעל ותק נהיגת של כ-5 שנים ביום התאונה.

בפרק זמן זה, גרם הנאשם ביום 11.12.09 לתאונה אחרת אף היא כתוצאה מסטייה מנטיב נסיעה ובאותה פרשה גם נהיגת בקלות ראש.

בigin אותו האירוע, נשלל ראשון הנאשם במשך 4 חודשים ונגזרו עליו עונשים נוספים של קנס ופסילה מותנית.

לאחר אותו האירוע, ביום 3.4.12 נהוג הנאשם במהירות מופרצת ושוב נשלל ראשון נהיגתו במשך 3 חודשים, לצד עונשים מותניים וקנס.

הנאשם ביצע בונספּ 3 עבירות קנס שהוגדרו על ידי המחוקק כקלות יותר.

אני סבור כי עברו התעבורתי של הנאשם אינו קל ואינו משקף זהירות של הנאשם בדרך ניגתו בדרך כלל.

נוכן כי אין לנאים מופיע קודם לכן ניגה במצב שכורך, אך גרימת תאונה וביצוע עבירה מהירות חמורה נוספת בפרק זמן קצר של 5 שנים, אינו מעיד על מצב של "מעידה חד פעמי".

המדובר במידת מהירויות לא אפינה את דרכו ניגתו בעבר, ואין בעברו של הנאשם בכך לשמש שיקול לקולא בפרשה זו.

מבחן פלילי, אין לנאים כל עבר פלילי ולכן ניתן להגיד כדין נורטטיבי לחלווטין מהפן הפלילי.

תקיר שירות המבחן למבוגרים, שאלת נטילת האחריות ומצבו הנפשי של הנאשם

מתפקידו של הנאשם עולה כי מדובר באדם בן 23, רווק, הלומד שנה שנייה כסטודנט במרכז האקדמי כרמל.

לאחר התאונה סבל הנאשם ממצב דכאוני עקב מות חברו בתאונה (PTSD) ואף הפסיק את לימודיו לפרק זמן של שנה

בהתאם לתפקידו, ואף שלא הגיעו לידי אשראי במהלך המשפט, מצא שירות המבחן כי הנאשם נושא רגשות אשם אשר מלאוים אותו ומרגיש הוא אחראי לגרימת התאונה (עמוד 2 פסקה ראשונה של התפקיד).

גם שירות המבחן מסכם כי הנאשם כדין נורטטיבי לחלווטין.

בפני שירות המבחן טען הנאשם כי שתית האלכוהול מצדו הייתה שגوية אוימפולסיבית.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם לווה אחראות מלאה להתנהלותו במהלך התאונה "ומחויב היבט לחומרתה ולהשלכותיה ההרסניות".

הנאשם תואר כמו שחש אשמה, צער ובושה לפני משפחתו.

ביחס לסיוכו השיקום של הנאשם והמלצת שירות המבחן מבחינת הענישה הרואה -

סבירתו התומכת של הנאשם בנסיבות משפחתו נתפסת כגורם מוגן מטען סיוכו של הנאשם לביצוע עבירות בעtid.

יחד עם זאת, הטענות הנתבעת נמצאה על ידי שירות המבחן כמאופיינת במרכיבים אימפולסיביים (לפחות בעברו).

לאחר שירות המבחן שכלל את המתואר לעיל, בא הוא בהמלצה שלא לגזר מאסר אשר עלול לשיטתו לפגוע פגיעה קשה בהליך השיקום של הנאשם, ותחת זאת הומלץ רכיב של של"צ בהיקף של 600 שעות. כמו כן הומלץ צו מבנן

لتגובה של שנה במהלך יעבור הנאשם תוכנית טיפולית.

לחילופין המליץ שירות המבחן, כי ככל שיטול מאסר, זה יבוצע בדרך של עבודות שירות והכל בכך שלא להרחקו מגורמי התמיכה בו.

אודה כי שקלתי ארוכות את המלצת שירות המבחן אל מול נסיבות האירוע ועברו התעבורתי של הנאשם.

תסקירו של הנאשם אכן חיובי ומצביע על פוטנציאלי שיקום ממשי.

יחד עם זאת, פסיקת בית המשפט העליון, ופסיקת בית המשפט המחוזי, חזו פעמיחר פעם על הכלל לפיו ערך קדושת החיים והחובה ליציר הרתעה מחייבים את בית המשפט לנזר ענישה אשר תוביל להקטנת הקטל בכבשים.

נאשימים באירועים של גרים מות ברשנות על פי רוב נורמטיביים לחלוון.

אין מדובר באירוע בו קיימת כוונת קטילה של חי אדם.

לא פעם מדובר ברשנות רגעית בגינה נגזר עונש מאסר בפועל, אך כאשר מדובר ברשנות נמכת שיש לה זיקה לשתייה מודעת של אלכוהול ולאחריה נήגה עם תוצאה קטלנית, או אז שאלת המאסר אינה יכולה ואינה צריכה לסתת מפני תסקיר חיובי המבטיח סיכון שיקום.

шиקומו של אדם יכול להתבצע גם לאחר סיום תשלום חובו לחברה ולאחר שישבו במאסר תיצור את ההרתעה הראיה ביחס לנוהגים אחרים ברכב.

הסכמה בית המשפט לאפשר אי ריצוי מאסר כאשר רף הרשנות ביןוני עד גבואה, עלולה לשגר מסר לפיו די לנוהגים אם ינהלו אורח חיים נורטטיבי כהגנה אפשרית מפני מאסרם וכאשר יתרשלו בניגמתם.

אני סבור כי המסר צריך להיות הפוך, שכן אין בנורטטיביות של אדם בכך לשמש מגן עת אותו אדם יגרום ברשנותו למותו של אדם אחר.

אני מחליט لكن שלא לקבל את המלצת שירות המבחן וקובע כי בפרשה זו ירצה הנאשם מאסר ממש מאחוריו סורגי ובריח.

ראיות לעונש מטעם הנאשם וכל אחידות הענישה -

טרם החלו להישמע הטיעונים לעונש של ההגנה, הביא הנאשם מטעמו מספר עדי אופי ובכלל זה הורי העידו בפני.

נראה לי כי אין חולק באשר למשבר הקשה אותו חובה גם משפחת הנאשם לצד משפחת המנוח.

המדובר בטרגדיה כפולה, שכן המנוח היה בן בית בבית הנאשם, (אביו של הנאשם ראה במנוח סוג של בן שני) וניכר היה מעודיעות אלה, עד כמה קשה למשפחת הנאשם להתמודד עם המות שנגרם ללא כוונה.

הבנתי כי משפחת הנאשם עשתה ניסיונות כאלה ואחרים לדברות או למפגש עם משפחת המנוח, כאשר כל משפחה פרשה ניסיונות אלה בדרך אחרת.

עובדתי, שלחה משפחת המנוח לבית המשפט מכתב מרגש, בו הביע את עוצמות הכאב שהוא מדי יום, ולמדתי על עומק האבדן ממכتب זה.

לא חשתי משפחת המנוח רצון לנתקם" בנאשם, שכן הובעה בקשה לפיה יגוזר בית המשפט עונש הולם, מבליל לצין מעבר לכך עמדה עונשית ראוייה.

אני סבור כי גישת המשפחה ראוייה לשבח, שכן אין מדובר בהתנהגות מתלהמת, אלא רצון כן ומובן להביע את צערם וכאבם בפרשה זו.

לאחר ששמעתי את הריאות לעונש ובחןתי את תקופת המאסר הרואייה לפרשה זו, שאלתי עצמי במה שונה הנאשם ממצבו של הנאשם בפרשת זילברמן או הנאשם בפרשת מצוק לעיל?

גם שם הנאים היו נורטטיביים לחלווטין, בפרשת זילברמן הנאשם אף אב לילדים, ללא כל עבר פלילי וגם שם נגרם מוותה של ילדה צעירה שנים כתוצאה מסתיה מנטייב.

אותו זילברמן נשלח על ידי לרצת 15 חודשים מאסר בפועל ובית המשפט המחוזי של באר-שבע קבע כי מדובר בענישה ראוייה.

בפרשת מצוק אישר בית המשפט המחוזי גם כן 15 חודשים מאסר כאשר שני מקרים אלה לא באה טיפול אלכוהול או פי הנגנים טרם נהייתם ברכב.

בית המשפט העליון חזר והציג כי הצורך בהחמרה בענישה אינו גובר על כלל היחידות הענישה ויש לעונש באופן בו לא יוווצר פער ענישה במקרים בהן הנסיבות דומות בין נאים.

כל זה מחייב ענישה דומה לפרשה דן שכן לא מצאתי פער נסיבות ממשמעותי בין שני המקרים.

כפי שהסבירתי בהרחבה, נימוקי ההגנה לקולא קוזזו על ידי בהיות הנאשם שיכור בפרשה זו.

לא עולה על הדעת ענייני כי מר זילברמן ירצה 15 חודשים מאסר בפועל בעודו אדם נורטטיבי לחלווטין שסתה עם רכבו לנ庭יב הנגיד וגרם למותה של ילדה, ואילו הנאשם אדם נורטטיבי אף הוא ירצה 6 חודשים עבודה שירות כפי שעורתה לכך ההגנה או כפי שסבירו שירות המבחן למבוגרים.

שוון בפני החוק הינו ערך מרכזי בשיטת המשפט שלנו. אדם אינו נבחן לפי דעתו, מוצאו או ייחוסו החברתי יהא זה רם ומכובד ככל שייה.

בין אם אדם שייר למשפחה מכובדת ובין אם למשפחה עולמה, בין אם אדם מחזיק במשרה שלטונית רמה ובין אם עוסק הוא בעבודה שగרתית ואפורה, בין אם מדובר באדם עמיד ובין אם באדם קשה יום, בסופו של יומ תבחן התנהגותו במקרה ספציפי על רקע חירגתו מרף זהירות מצופה. יבחן עבורי התעבורתי וכן תבוצע בחינת של נסיבות אישיות. כאשר אלו ימצאו דומים או זהים בשני מקרים נתונים, או אף יותר, צריכה גם הענישה להיות דומה אחרת ישבר עיקרון השווון בפני החוק.

כשם שאין בנתונים המשפחתיים המיוחדים של הנאשם כדי להצדיק הקלה בענישה כלפיו כך גם לא צריכה להיות החמורה בענישה כתוצאה מהמכתב שהגישו הוריו של המנוח לעוני.

עליה להסביר מתוך רגשות והבנה לעצמות הכאב בהם מצוים הוריו של דאהר עליה זו'ל כי לא מכתם הוא שמסיט את מאזני הענישה בפרשא זו.

לו מאזני הענישה היו מונעות מצד לצד לפִי עצמת הכאב, הרי שלא תמצא ענישה שיכולה להיות לאזן מאזנים כאלו. מידת הענישה תשוקל בהתאם לחוק שקבעה הכנסת על פי הבניית שיקול הדעת בענישה וכפי שתואר על ידי בהרחבת לעיל.

לאחר שבחןתי את רף רשלנותו הספציפי של הנאשם בתיק זה, לאחר שבחןתי את ההחלטה שהציגו הצדדים על רקע ההחלטה להבחרתי להתייחס בנסיבות לעיל, לאחר שבחןתי את עבורי התעבורתי של הנאשם ולאחר שבחרתי לדוחות את המלצת שירות המבחן למוגרים, נחה דעתך כי הענישה הרואה בפרשא זו צריכה להיות דומה מאד לענישה שנקבעה ואושרה בפרשא זילברמן עם הקלה נוספת הנובעת מגילו הצער של הנאשם אל מול גילו המבוגר של הנאשם בפרשא זילברמן.

תקופת מאסר בת 12 חודשים לרכיבי בפועל הינה תקופה המצוייה בלבד בתחום הענישה ומשך הזמן היא פרק זמן המאזן רף רשלנות בגין עד גבוה עם עבר תעבורתי של הנאשם בנסיבות הספציפיות המיוחדות של תאונה זו.

תקופה זו מתאימה לאדם שהוא נורטטיבי שכן אין היא מנתקת אותו מסביבה נורטטיבית לתקופה ארוכה מדי ומאפשרת היא חזרה למסלול נורטטיבי לאחר תשלום חובו לחברה.

מצד שני אין מדובר בתקופה קצרה ביחס לאדם המגיע מסביבה נורטטיבית המכובדת וככזו מייצרת היא הלימה ביחס לחומרת התנהגות על רקע התוצאה המחרידה של התנהגות זו.

ביחס לתקופה הפסילה בפועל, הרי שה הנאשם כ adamant יפגע מכך הן כלכלית והן תפקודית מכל שנת פסילה.

יחד עם זאת, תוצאות התאונה אשר נבעו מהתנהגותו הרשלנית מצדיקות הרחקה מהכਬש למשך שנים ארוכות ובהതאם לכלל אידיות הענישה בפרשא זילברמן לתקופה שלא תפחות מ-10 שנים.

המדובר בתקופה ארוכה בסופה יבחן משרד הרישוי מחדש את כשירותו של הנאשם לשמש כנהג בישראל ורק בכפוף

לבניה זו יכול הנאשם לנסות ולקבל שוב רישון לנוהג בכבישי הארץ.

שני רכיבי ענישה אלו יגבו גם בענישה צופת פנוי עתיד ובקנס.

הकנס ישקף את יכולתו הכלכלית של הנאשם כפי שהוא באה לידי ביטוי בטיעוני ההגנה לעונש.

מכל האמור לעיל הנני דין את הנאשם לעונשים הבאים:

1. הנני גוזר על הנאשם 18 חודשים מאסר מתוכם 12 חודשים לרצוי בפועל מאחריו סORG ובריח ו- 6 חודשים על תנאי שלאיורשע בביצוע עבירות של גרימת מוות ברשלנות או נהיגה בזמןפסילה והכל תוך 3 שנים מיום שחררו ממאסרו. 2. הנני פוסל את הנאשם מלקלבל או מלחזיק רישון נהיגה במשך 10 שנים.

כל שריצהו הנאשם פסילות מנהליות או פסילות עד לתום ההליכים רשאי הוא להגיש בקשה נפרדת לקיזוז תקופות אלה. רישון נהיגה של הנאשם יופקד תוך 30 יום במצכירות בית המשפט.

3. הנני גוזר על הנאשם קנס בסך 4000 ל"ח או 30 ימי מאסר תMORETO, אשר ישולם תוך 120 ימים מהיום.

4. הנני מעכבר את ביצוע עונש המאסר עד ליום 31.3.15.

ה הנאשם יתייצב לתחילה רצוי מאסרו ביום 1.4.15 במשטרת נצרת בשעה 09:00.

5. הנני מורה על הוצאת צו יעקוב יציאה מהארץ כנגד הנאשם באופן מיידי.

6. במידה ובידי הנאשם דרכון, יופקذ הדרכון במצכירות בית המשפט תוך 24 שעות מהיום בשעה 15:00.

זכות ערעור לצדדים תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ז שבט תשע"ה, 16 פברואר 2015, בנסיבות הצדדים.